

- 3) ustalanie w porozumieniu z oddziałami okręgowymi Związku Spółdzielni Spożywców zadań gospodarczych,
- 4) operatywne zarządzanie państwowymi przedsiębiorstwami handlu i przemysłu gastronomicznego podporządkowanymi prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz opracowywanie zbiorczej sprawozdawczości statystycznej i finansowej,
- 5) kontrola działalności placówek handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego w zasięgu działania prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej,
- 6) sprawowanie nadzoru państwowego nad handlem prywatnym w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami oraz wykonywanie funkcji organu władzy przemysłowej w dziedzinie handlu,
- 7) współdziałanie z powiatową (miejską) komisją handlu.

§ 19. 1. Na czele powiatowego (miejskiego) zarządu handlu stoi kierownik odpowiedzialny przed prezydium rady narodowej za całokształt spraw wchodzących w zakres działania zarządu handlu.

2. Kierownik powiatowego (miejskiego) zarządu handlu kieruje całokształtem prac zarządu przy pomocy podległego mu zastępcy oraz odpowiednich komórek organizacyjnych.

§ 20. Powiatowe (miejskie) zarządy i wydziały handlu dzielą się w zasadzie na stanowiska pracy. Jeżeli uzasadnia to rozmiar działalności i liczba zatrudnionych w zarządach, mogą być tworzone działy, zatrudniające jednak co najmniej 5 pracowników.

§ 21. Do zadań wydziałów handlu prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych należą sprawy wymienione w § 18, z wyjątkiem określonych w pkt 4.

§ 22. W prezydiach powiatowych (miejskich) rad narodowych, w których nie zostaną utworzone zarządy handlu, państwowe przedsiębiorstwa handlowe podlegają bezpośrednio jednemu z zastępców przewodniczącego lub jednemu z członków prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

§ 23. Na czele wydziału handlu prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej stoi kierownik odpowiedzialny przed prezydium rady narodowej za całokształt działalności wydziału handlu.

§ 24. Wzorcowe schematy organizacji wewnętrznej i wzorcowe zakresy działania powiatowych (miejskich) zarządów i wydziałów handlu ustali instrukcja Ministra Handlu Wewnętrznego wydana w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

§ 25. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres działania poszczególnych zarządów i wydziałów handlu uchwalają na podstawie wzorcowych zakresów działania (§ 24) prezydium wojewódzkich rad narodowych na wniosek prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

III. Przepisy końcowe.

§ 26. Zobowiązuje się:

- 1) Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego do ustalenia w instrukcjach zasady, że zadania planowe dla wojewódzkich zarządów handlu w zakresie handlu detalicznego, przemysłu gastronomicznego i produkcji uzupełniającej przekazywane są ze szczebla centralnego w globalnej wysokości, a podział ich między państwowe przedsiębiorstwa terenowe i spółdzielnie spożywców następuje w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi),
- 2) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia zmian do instrukcji i formularzy statystyczno-sprawozdawczych w zakresie handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego, wynikających z niniejszej uchwały, z tym że w zakresie sprawozdawczości finansowej zmiany wprowadzone zostaną w porozumieniu z Ministrem Finansów,
- 3) Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia w przepisach regulujących zakres i tryb opracowania budżetu zasady, że projekty planów finansowych terenowych przedsiębiorstw handlowych opracowywane są w ujęciu zbiorczym na szczeblu wojewódzkim i przedkładane Ministerstwu Finansów przez wydziały finansów prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 27. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia niezbędnych zmian w organizacji i zakresie działania wydziałów handlu prezydiów rad narodowych na okres do wprowadzenia w ich miejsce zarządów handlu.

§ 28. Z dniem wejścia w życie uchwały tracą moc przepisy regulujące zakres działania i organizację wydziałów handlu w prezydiach rad narodowych oraz uchwały Prezydium Rządu w sprawie utworzenia wojewódzkich zarządów przemysłu gastronomicznego, wojewódzkich zarządów miejskiego handlu detalicznego i w sprawie utworzenia wojewódzkich zarządów miejskiego handlu mięsem.

§ 29. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Prezesowi Państwowej Komisji Etatów, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego i Prezesowi Państwowej Komisji Cen.

§ 30. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r., z tym że upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego do powołania wojewódzkich zarządów handlu w ciągu 1955 r. w tych przypadkach, w których uzna to za właściwe ze względu na zabezpieczenie właściwego przebiegu zmian organizacyjnych.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1189

UCHWAŁA Nr 666 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 20 sierpnia 1955 r.

w sprawie planowej akcji usunięcia pozostałości zniszczeń wojennych w miastach i osiedlach.

W celu ostatecznego usunięcia istniejących jeszcze śladów zniszczeń wojennych w miastach i osiedlach, zlikwidowania ruin i obszarów zagruzowanych, gospodarczego wykorzystania uzyskanych w związku z tym materiałów budowlanych i zużytkowania gruzu do produkcji takich materiałów Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Uporządkowanie terenów zagruzowanych w miastach i osiedlach powinno być przeprowadzone na podstawie planu robót, opracowanego według zasad wskazanych w niniejszej uchwale.

§ 2. 1. Do planowania, organizacji prac i wykonawstwa w zakresie uporządkowania terenów zagruzowanych w mia-

stach i osiedlach powołany jest Minister Gospodarki Komunalnej.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują co do obiektów na terenie gromad — prezydiom właściwych rad narodowych, na terenie portów morskich — Ministrowi Żegluga, co do obiektów kolejowych — Ministrowi Kolei, a co do obiektów na terenie państwowych gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych — temu Ministrowi.

3. Rozbiórka obiektów pozostających w zarządzie wojska lub resortu spraw wewnętrznych może być dokonywana po uzyskaniu zgody właściwego organu danego resortu.

4. Zadania określone w ust. 1 i 2 powinny być wykonywane przy odpowiednim współdziałaniu prezydiów właściwych rad narodowych.

§ 3. 1. Ministrowie wymienieni w § 2 zarządzają, w ramach określonych w tym przepisie, sporządzenie oraz złożenie we właściwych zarządach architektoniczno-budowlanych szczegółowych wykazów obejmujących:

- 1) budynki uszkodzone zakwalifikowane do odbudowy,
- 2) tereny zagruzowane oraz budynki zniszczone wymagające rozbiórki z wyjątkiem terenów i budynków objętych akcją rozbiórkową zaplanowaną na rok 1955,
- 3) na wniosek organów służby konserwatorskiej — tereny do odgruzowania wymagające nadzoru tych organów z uwagi na możliwość odsłonięcia relikwii zabytkowych.

Do wykazów należy dołączyć plany sytuacyjne z przedstawieniem graficznym budynków i terenów określonych w pkt 1, 2 i 3. Obowiązek ten nie dotyczy resortów: kolei, żegluga i państwowych gospodarstw rolnych.

2. Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury ustali, które budynki przeznaczone będą do odbudowy bądź do rozbiórki. Ustalenie to powinno nastąpić przy współdziałaniu wojewódzkich (miejskich) komisji planowania gospodarczego w terminie miesięcznym od dnia złożenia materiałów wymienionych w ust. 1 we właściwym zarządzie architektoniczno-budowlanym. Termin ten może być wyjątkowo przedłużony do 3 miesięcy, w razie gdy powzięcie decyzji uzależnione jest od opracowania koncepcji urbanistycznej.

3. Wykazy budynków uszkodzonych zakwalifikowanych do odbudowy (ust. 1) przeznaczone dla wojewódzkich zarządów architektoniczno-budowlanych należy nadsyłać tym zarządom stopniowo, w miarę ich sporządzania.

4. Przeznaczenie budynku do odbudowy lub rozbiórki (ust. 2) co do obiektów zabytkowych będzie dokonane przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

5. Ministrowie wymienieni w § 2 wydadzą instrukcję co do sposobu sporządzania wykazów wymienionych w ust. 1, określą wzory tych wykazów oraz ustalą organy powołane do ich sporządzenia. Dla obiektów zabytkowych organami powołanymi do sporządzenia wykazów będą organy konserwatorskie działające w porozumieniu z przedstawicielami służby terenowej Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 4. 1. Minister Gospodarki Komunalnej ustali w porozumieniu z ministrami wymienionymi w § 2 ust. 2 (w zakresie uprawnień przysługujących tym ministrom) i przedstawi Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 listopada 1955 r. plan uporządkowania zagruzowanych obszarów i rozbiórki zniszczonych domów w okresie od 1 stycznia 1956 r. do 31 grudnia 1960 r. z rozbiorem na poszczególne lata.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, powinien dla poszczególnych miast określać terminy zakończenia zaplanowanych

na ich terenie robót rozbiórkowo-porządkowych ustaloną przy udziale prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi). Terminy te ustali Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli oraz Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury, biorąc pod uwagę pierwszeństwo robót rozbiórkowo-porządkowych na terenach zapewniających odzyskanie znacznej ilości materiałów budowlanych oraz przewidzianych pod budownictwo mieszkaniowe.

3. Plan, o którym mowa w ust. 1, powinien ustalać również orientacyjne ilości materiałów budowlanych odzyskiwanych z uporządkowania terenów zagruzowanych i robót rozbiórkowych z oznaczeniem terminów ich uzyskania oraz rodzaju i ilości tych materiałów w poszczególnych miastach i osiedlach.

4. Materiały budowlane odzyskane z akcji resortów wymienionych w § 2 ust. 2 powinny być zgłoszone Pełnomocnikowi Akcji Robót Rozbiórkowych, który będzie administrował nimi zgodnie z bilansem materiałowym ustalonym przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Materiały budowlane uzyskane z akcji rozbiórkowo-porządkowej mogą być przeznaczone do użycia w budownictwie dopiero po stwierdzeniu przez powołane do tego organy, że nie są zarażone grzybem, a w razie potrzeby — po odgrzybieniu.

§ 6. Sposób i miejsce wykorzystania gruzu nie użytego do przerobu określone będą w porozumieniu z odpowiednimi organami terenowej służby architektoniczno-budowlanej.

§ 7. Minister Gospodarki Komunalnej opracuje w porozumieniu z ministrami wymienionymi w § 2 ust. 2 w terminie do dnia 1 listopada 1955 r.:

- 1) projekt organizacji nadzoru i wykonawstwa robót rozbiórkowo-porządkowych objętych planem,
- 2) instrukcję techniczną o sposobach prowadzenia robót rozbiórkowo-porządkowych,
- 3) instrukcję o zasadach sporządzania dokumentacji kosztorysowej dla robót rozbiórkowo-porządkowych.

§ 8. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyda regulaminy premiowania wykonawców robót rozbiórkowo-porządkowych. Premiowanie będzie zależne od:

- 1) ilości odzyskanej cegły i innych materiałów,
- 2) obszaru odgruzowanych i uporządkowanych terenów,
- 3) ilości usuniętego gruzu i obniżki kosztów usuwania gruzu.

§ 9. 1. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury przeznaczy w miastach części terenów odgruzowanych pod zielenie i opracuje potrzebną dokumentację projektowo-kosztorysową.

2. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury zabezpieczy w miastach i osiedlach objętych akcją rozbiórkowo-porządkową cenne obiekty zabytkowe lub ich fragmenty nie podlegające rozbiórce.

§ 10. Prezydium rad narodowych zorganizują w jak najszerszej mierze akcję społeczną w zakresie odgruzowania i uporządkowania terenów w poszczególnych miastach i osiedlach.

§ 11. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zapewni na wniosek Ministra Gospodarki Komunalnej oraz ministrów wymienionych w § 2 ust. 2 potrzebne środki transportowe, sprzęt i urządzenia w ramach

rocznych bilansów maszyn i urządzeń, Minister Finansów zaś — potrzebne środki finansowe na wykonanie zadań objętych niniejszą uchwałą w poszczególnych latach planu pięcioletniego.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny być przez właściwych ministrów złożone w terminie do dnia 30 listopada 1955 r.

§ 12. 1. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Gospodarki Komunalnej ustali w ramach rocznych planów robót rozbiórkowo-porządkowych miejsce i rozmiary przerobu gruzu na elementy budowlane w celu pokrycia niedoboru cegły ceramicznej oraz uruchomi potrzebną ilość zakładów przerobu gruzu.

2. Minister Przemysłu Maszynowego zapewni produkcję urządzeń do przerobu gruzu w ilościach odpowiadających zapotrzebowaniu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zapewni na wniosek Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w ramach rocznych planów zaopatrzenia materiałowego niezbędną ilość cementu potrzebnego jako spoiwo do przerobu gruzu na elementy budowlane.

4. Minister Finansów zapewni środki finansowe niezbędne do wykonania zadań określonych w ust. 1 — 3.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 sierpnia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1190

UCHWAŁA Nr 779 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 września 1955 r.

w sprawie zapewnienia właściwego poziomu technicznego eksportowanych maszyn i urządzeń nowych typów oraz wytwarzanych w indywidualnym wykonaniu eksportowym.

W celu zabezpieczenia właściwego poziomu technicznego przewidzianych do eksportu maszyn i urządzeń, zwanych w dalszym ciągu „maszynami” —

- 1) maszyn nowych typów przewidzianych do produkcji seryjnej i masowej,
  - 2) maszyn w indywidualnym wykonaniu eksportowym —
- Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

I. Maszyny nowych typów przewidziane do produkcji seryjnej i masowej.

§ 1. W rozumieniu niniejszej uchwały za maszyny nowych typów należy uważać maszyny dotychczas w kraju nie produkowane i po raz pierwszy zgłoszone do eksportu.

§ 2. Maszyny nowych typów mogą być dopuszczone do eksportu dopiero po stwierdzeniu ich właściwego poziomu technicznego, odpowiadającego potrzebom eksportowym.

§ 3. Zabezpieczenie właściwego poziomu technicznego zgłoszonych do eksportu maszyn nowych typów wymaga — niezależnie od przeprowadzenia prób eksploatacyjnych uruchomionej produkcji seryjnej — również skontrolowania, czy metodyka i tryb przeprowadzania tych prób odpowiadają potrzebom eksportowym.

§ 4. 1. Skontrolowanie metodyki i trybu przeprowadzania prób eksploatacyjnych, mających na celu zabezpieczenie właściwej jakości zgłoszonych do eksportu maszyn nowych typów, należy do zadań komisji oceny maszyn, zwanych dalej „komisjami”, powoływanych zgodnie z uchwałą nr 358 Prezydium Rządu z dnia 13 maja 1953 r. w sprawie trybu opracowywania dokumentacji technicznej, zatwierdzania prototypów i dopuszczania do seryjnej produkcji nowych typów maszyn i urządzeń oraz z przepisami wykonawczymi do tej uchwały. W tym celu minister resortu produkującego powoływać będzie do prac komisji, właściwej dla zgłoszonej do eksportu maszyny nowego typu, przedstawiciela Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

2. Uzupełniona w myśl ust. 1 komisja obowiązana jest zbadać, czy wyniki przeprowadzanych prób eksploatacyjnych zabezpieczają potrzeby eksportu, a jeżeli tym potrzebom nie odpowiadają — ustalić odmienną metodykę i tryb przeprowadzania prób eksploatacyjnych dla zabezpieczenia wła-

ściwego poziomu technicznego zgłoszonej do eksportu maszyny nowego typu.

3. W razie gdy zgłoszona do eksportu maszyna nowego typu nie jest objęta zakresem działania żadnej z istniejących komisji, minister resortu produkującego przydzieli sprawę ustalenia metodyki i trybu przeprowadzania prób eksploatacyjnych jednej z działających w jego resorcie komisji lub powoła specjalną komisję, wyznaczając jej skład osobowy w zależności od rodzaju i wielkości maszyny. Do udziału w pracach specjalnej komisji należy również powoływać przedstawiciela Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

II. Maszyny w indywidualnym wykonaniu eksportowym.

§ 5. W rozumieniu niniejszej uchwały za maszyny w indywidualnym wykonaniu eksportowym należy uważać maszyny, które z racji swego indywidualnego wykonania eksportowego nie mogą przejść próby eksploatacji w kraju i poddane będą — zgodnie z kontraktem eksportowym — próbom technicznym u odbiorcy zagranicznego.

§ 6. Zabezpieczenie właściwego poziomu technicznego maszyn w indywidualnym wykonaniu eksportowym wymaga oparcia produkcji tych maszyn na właściwej dokumentacji. W tym celu minister resortu produkującego ustalać będzie indywidualnymi zarządzeniami — wydawanymi w zależności od potrzeby w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami — tryb opracowania i zakres dokumentacji technicznej dla produkcji maszyn w indywidualnym wykonaniu eksportowym.

III. Przepisy końcowe.

§ 7. Maszyny nowych typów, produkowane seryjnie i masowo, jak i maszyny w indywidualnym wykonaniu eksportowym, podlegają zaostrzonemu odbiorowi technicznemu, dokonywanemu przez jednostki kontroli technicznej resortu handlu zagranicznego w celu skontrolowania jakości maszyn pod względem zgodności z warunkami kontraktu eksportowego, zawartego z nabywcą zagranicznym.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz